

Na wybrzeżu, gdzie szczyt skały

Capo 1:

D
EsA7
B7D
EsA
BD
EsG
AsD
EsA7
B7D
Es

1. Na wy - brze - żu, gdzie szczyt ska - ły, tam stra - ni - cy sto - i mur.
 2. Ta stra - ni - ca w so - bie cho - wa Praw - de, co Pan świę - tym dał;
 3. Wie - ża sto - i wciąż na stra - ży, nie - sie świa - tło mię - dzy lud.

A7
B7D
EsA
BD
EsG
AsD
EsA7
B7D
Es

W do - le hu - czą mor - skie wa - ły, wie - ża sto - i po - śród chmur.
 a ta świat - łość bi - je z Sło - wa, co moc - niej - sze jest od skał.
 Kto się tra - pi, kto się skar - ży, te - mu Praw - dy gło - si cud.

e
fD
Esfis
gG
AsD
EsG
AsD
Ese
fD
Esfis
gG
AsD
EsD
Es

Lecz choć groź - ne zew - sząd bu - rze, choć się pie - ni od - męt fal,
 A choć mo - rze się wy - tę - ża, wie - że - ń z po - sad ru - szyć chce,
 A więc chwal - my kor - nie Pa - na, że nam tę stra - ni - cę dał.

A7
B7D
EsA
BD
EsG
AsD
EsA7
B7D
Es

z wie - ży błysz - czy świat - łość w gó - rze i roz - sie - wa jas - ność w dal.
 świa - tło ciem - ność wciąż zwy - cię - ża, Praw - da zwal - cza mo - ce złe.
 Niech nam świe - ci nie - ska - la - na, sil - nie sto - jąc po - śród skał.